

Медичний Університет

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№3-4 (2989-2990)

Четвер,
28 лютого 2019 року

Ціна договірна

Ukraine NOW ua

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАЄМО

З Весною!

ЛЮБІ ЖІНКИ, ДІВЧАТА, НАШІ МИЛІ КОЛЕГИ!

Прийміть найтепліші та найщиріші вітання зі святом весни! Цей прекрасний день завжди відзначається з особливою теплою, оскільки він уособлює глибоку повагу й любов до жінки.

У стінах медичного вишу не злічити по-справжньому розумних, красивих, талановитих представниць прекрасної половини людства. Ви, милі жінки, – мудрі керівники, успішні вчені, чуйні педагоги – робите вагомий внесок у розвиток університету, допомагаючи залишатися центром освіти, науки й культури. Ми вдячні вам за жіночність, теплоту, терпимість, чуйність і уважне ставлення до роботи. Спасибі за те, що ви створюєте в колективі атмосферу підтримки, взаємної поваги, любові й гармонії. І ми, чоловіки, не перестаємо захоплюватися вашою чарівністю і неповторністю, щирістю і добротою, енергійністю і невичерпним оптимізмом.

У це весняне свято прийміть найщиріші слова захоплення вами і найтепліші побажання. Нехай кожен день тішить вас увагою і турботою близьких, життя наповнюється новими враженнями, позитивними емоціями, особистими успіхами. Знайте, що ви завжди можете розраховувати на наше надійне чоловіче плече.

Із щирими побажаннями, ректор університету
Володимир Лісовий

ХАРКІВ МЕДИЧНИЙ: ВІД ВИТОКІВ ДО СЬОГОДЕННЯ

31 січня в нашому університеті відбулася незвична подія – воркшоп «Харків Медичний» (від англ. work-shop – майстерня) – навчальний захід, учасники якого отримують знання через високу інтенсивність групової взаємодії. Організаторами стали Міський туристичний інформаційний центр КП «ЦРМС» (модератор і керівник центру – Світлана Рязанова) і Наукова бібліотека ХНМУ (модератор і директор – Ірина Киричок) за підтримки музею історії та музею анатомії людини нашого університету.

У трьох локаціях пройшло знайомство гідів-екскурсоводів з історією медицини й медичної науки Харкова, видатними особистостями на теренах медицини, іменами знаних медиків на мапі нашого міста – все те, що вже сьогодні цікавить мешканців і гостей міста під час екскурсій.

Музей історії ХНМУ. Зустріч з учасниками розпочалася з перегляду інтерв'ю директора музею Жаннети Перцевої у програмі «Діалоги», темою якого і стали видатні імена Харківської медицини. Далі – екскурсія музеєм у супроводі його хранительки Олени Семененко – від витоків ХНМУ, засновників медичного факультету Імператорського Харківського університету, видатних лікарів-гуманістів до відомих імен сучасних нащадків Гіппократа.

Наукова бібліотека ХНМУ. Тут, у сучасній читальній залі, проходив власне сам воркшоп. У вітальному слові проректор з науково-педагогічної роботи професор Іван Летік звернув увагу на багату на видатні імена та високі досягнення нашого університету багатонаціональну студентську родину, окреслив головні напрямки сьогодення вишу. Присутніх зацікавили доповіді: **увічнення імен видатних учених-медиків у топонімах Харкова** (Лариса Скрипченко, пров. редактор Наукової бібліотеки ХНМУ) та **оглядова фотоекскурсія його медичними пам'ятками** (Борис Рогожин, доцент ХМАПО), **презентації Книги-календаря на 2019 рік «Видатні земляки – представники наукових медичних шкіл Харкова»** (Людмила Рубаненко, голова ради Корпорації «Консалтингова група «Рубаненко і партнери») та **кабінету-музею М.С. Бокаріуса** (Наталія Філіпенко, провідний науковий співробітник Харківського НДІ судових експертиз), **медичні нарис з архівів газети «Утро»** (Микола Шемет, історик-дослідник Харкова) та **презентація Центру медичного краєзнавства ХНМУ** (Вадим Ільїн, ст. викладач кафедри суспільних наук).

Гіди-екскурсоводи – аудиторія дуже активна й говірка, але такої зацікавленості і тиші під час виступів годі було й чекати!

За день неможливо обговорити всю історію Харківської медичної школи, проте її друковані свідки доповнили розповіді й стали родзинкою заходу. **Виставка літератури «Видатні представники Харківської медичної школи»** з фондів Наукової бібліотеки університету привернула увагу учасників – тож є можливість детальніше ознайомитися з історичними постатями медицини.

Музей анатомії людини ХНМУ. Насичений день завершився екскурсією до музею анатомії людини. Асистент кафедри анатомії людини Михайло Лютенко розповів історію самої будівлі, де знаходиться кафедра, показав аудиторію-амфітеатр, ознайомив з експонатами музею, згадав відомих професорів Воробйова, Данилевського та інших викладачів, їх вчення й лекції з анатомії людини, унікальні методи розтинів та ще багато цікавого.

Харків медичний – неймовірна колекція незабутніх драматичних і героїчних подій, славетних імен і цікавих історій. Гортаючи ці сторінки, ми згадуємо видатні постаті, великі досягнення, що сприяли розквіту нашого міста, й усвідомлюємо його велич. А гідам-екскурсоводам залишається донести отримані знання екскурсантам.

Ірина Киричок, Наталія Гасва,
Наукова бібліотека ХНМУ

ДОКУМЕНТАЛЬНА ІСТОРІЯ

ЗАЙВА ХРОМОСОМА – НЕ ПЕРЕШКОДА

8 лютого в конференц-залі ХСМГЦ відбулася презентація документального фільму «Три товариша», що розповідає про шляхи розвитку й становлення трьох незвичайних людей, про їх можливості й досягнуті результати. Ця історія про непростий життєвий шлях хлопців із синдромом Дауна.

Документальний фільм присвячений трьом друзям – Дмитру, Владиславу та Роману. Вони – чемпіони з плавання серед людей із синдромом Дауна. В юнацькі роки неодноразово ставали переможцями українських та міжнародних змагань.

Кожен юнак демонструє багатогранність талантів. Після того, як Дмитро почав навчатися в ліцеї будівельних технологій за спеціальністю «маляр», він не залишив тренування. Владислав серйозно захоплюється шахами та тенісом. Відкрився в нього і акторський талант – Владислав має перший досвід у зйомках художньої картини. Для Романа цирк і акробатичне мистецтво – його покликання, і він має чимало досягнень. Друзі здобувають перемоги та радіють кожному дню.

Хлопці мають таланти, якими справедливо пишаються їхні рідні. Від любові та прийняття, від маленьких перемог до омріяних успіхів і щасливих посмішок – такий шлях пройшли люблячі батьки. Вони зосередилися на здібностях і талантах своїх дітей – і досягли успіхів. Так, мати 18-річного Дмитра пишається медалями сина, яких у хлопця безліч. Усі нагороди – за перемоги в змаганнях з плавання міжнародного рівня: Італія, Румунія, Польща. Хлопець із синдромом Дауна навчається в ліцеї, у вільний час займається танцями та вишиванням. Науковці стверджують, що такими видами діяльності «сонячним» дітям дуже важко оволодіти: плаванням – через особливий склад хребта, вишиванням – через важкість роботи дрібної моторики рук. Проте хлопець демонструє своїм прикладом – немає нічого неможливого.

Режисер фільму Жанна Бікшаєва розповідає, що поштовхом для створення стрічки стало заснування в Харкові спільноти дітей з хромосомними особливостями. За словами жінки, це допомагає дітям заявити про себе як про повноцінних учасників суспільства. Жанна працювала журналістом і одного разу під час зйомок передачі звернула увагу на хлопців. За словами режисерки, спільнота людей із розумовими особливостями дає змогу проявити свої таланти і дітям, і дорослим.

Аліка Піхтерева

«Пройшла довгоочікувана презентація і маленький концерт наших великих досягнень. Я дуже вдячна, по-перше, моїй любій Жанні Бікшаєвій, її чоловіку Євгену та знімальній групі за ідею і реалізацію цього фільму. Дуже вдячна батькам і дітям, які знялися у фільмі та взяли участь у концерті. Усе, що ми бачили й чули, було важливо не тільки для учасників, але і для сімей, які ще не розуміють, що робити далі та що з цього може вийти. А я дуже сподіваюся, що ми ще багато будемо чути про людей із синдромом Дауна з України, з міста Харкова. Величезне спасибі Олені Гречаніній, колективу фахівців центру за співпрацю, любов і дружбу, за подарунки дітям та за високу оцінку батьків. Дякуємо Тетяні Ткачовій за постійну підтримку й дружбу.

Дуже сподіваюся, що подібні заходи відкриють двері в невідоме щасливе майбутнє багатьом дітям із синдромом Дауна».

Ірина Шевченко, організатор заходу

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО

Патенти на Винаходи

1. Спосіб діагностики ускладненого перебігу хронічної серцевої недостатності у хворих з поєднаним перебігом ішемічної хвороби серця й ожиріння. Автори: **О.І. Кадикова, П.Г. Кравчун**.

2. Спосіб прогнозування ризику розвитку цирозу печінки у дітей, хворих на муковісцидоз. Автори: **В.А. Клименко, Н.М. Дробова, О.В. Висоцька, А.І. Печерська, С.І. Ільченко, І.М. Романенко**.

3. Спосіб лікування хворих на рекурентні депресивні розлади, що супроводжуються безсонням. Автори: **Г.М. Кожина, І.Ф. Терьошина, К.О. Зеленська**.

4. Спосіб прогнозування формування бронхіальної астми у дітей віком до 6 років з повторними епізодами бронхообструктивного синдрому. Автори: **Н.І. Макєєва, В.М. Малахова, Н.П. Алексєєва, М.К. Бірюкова, М.В. Яворович**.

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб лікування артеріальної гіпертензії у чоловіків молодого віку з клінічними ознаками вегетативної дисфункції. Автори: **О.М. Біловол, В.А. Капустник, І.І. Князькова, О.І. Циганков, В.В. Мазій**.

2. Спосіб діагностики церебрального токсоплазмозу у ВІЛ-інфікованих осіб. Автори: **В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Д.В. Кацапов, А.В. Гаврилов, В.В. Гаргін**.

3. Спосіб лікування легеневої гіпертензії у дітей з інтерстиціальним захворюванням легень. Автори: **О.Л. Логвінова, М.О. Гончарь, А.Д. Бойченко**.

4. Спосіб прогнозування перебігу мультирезистентного туберкульозу легень. Автори: **І.А. Овчаренко, О.С. Шевченко, О.М. Швець**.

5. Спосіб діагностики хронічного поліпозного риносинуситу. Автори: **А.І. Оніщенко, Є.О. Посохов, О.А. Наконечна, А.С. Ткаченко, Є.Д. Андросов**.

Авторські свідоцтва

1. Анкета-опитувальник визначення ризику формування бронхіальної астми у дітей із повторними епізодами бронхообструктивного синдрому (додаток до медичної карти стаціонарного хворого або історії розвитку дитини). Автори: **Н.І. Макєєва, В.М. Малахова, Н.П. Алексєєва, М.К. Бірюкова**.

2. Анкета-опитувальник для оцінювання харчування школярів молодшого віку, які навчаються в 1-4 класах «Nutrition School Primary». Автори: **Т.О. Чумаченко, В.А. Клименко, Т.В. Чайченко, М.О. Гончарь, І.В. Завгородній, П.О. Коробчанський**.

3. Анкета-опитувальник для оцінювання харчування школярів старшого віку, які навчаються в 9-12 класах «Nutrition School High». **Т.О. Чумаченко, Т.В. Чайченко, В.А. Клименко, М.О. Гончарь, І.В. Завгородній, П.О. Коробчанський**.

4. Опитувальник для дослідження впливу шкідливих хімічних факторів на стан здоров'я дівчат-підлітків. Автори: **М.Г. Щербань, Т.В. Фролова, О.А. Мельниченко, Н.Ф. Стенкова, А.І. Безродна**.

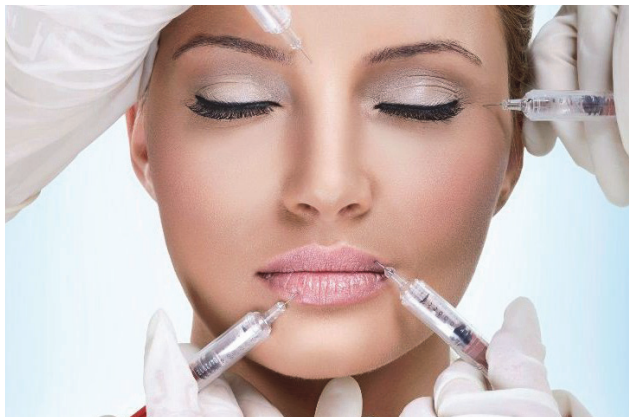
5. Опитувальник для батьків щодо дослідження впливу шкідливих хімічних факторів на стан здоров'я хворої дитини. Автори: **М.Г. Щербань, Т.В. Фролова, О.А. Мельниченко, Н.Ф. Стенкова, А.І. Безродна**.

6. Опитувальник для дорослого населення щодо дослідження впливу шкідливих хімічних факторів на стан здоров'я. Автори: **М.Г. Щербань, В.А. Огнєв, О.А. Мельниченко, Д.І. Ємельянова, А.І. Безродна**.

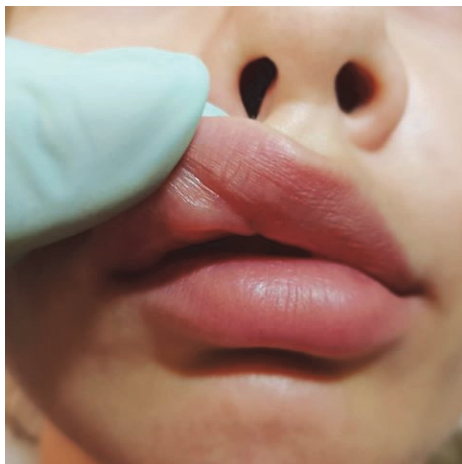
Анна Голданська,
керівник служби інтелектуальної власності

МАЛОІНВАЗИВНІ ПРОЦЕДУРИ – КОРИСТЬ АБО ЗАГРОЗА ЗДОРОВ'Ю

Люди з кожним роком все більше намагаються покращити себе, адже зараз модно бути молодим та здоровим. Згадайте лише, як часто ви бачите в соціальних мережах світлина з рекламою: «Ми зробимо з тебе цукерочку, лише одна ін'єкція краси». Скільки людей для покращання своєї зовнішності не знають меж, особливо коли бачать гарну жінку років 50, яка виглядає як 30-річна дівчина.

До чого жінки не вдаються, щоб привернути до себе увагу сильної половини людства, погляди оточуючих чи пару підписників до соцмереж? Найбільш захопливі намагаються випробувати на собі безліч методів задля того, щоб позбавитися власних дефектів тіла, обличчя та ін. Тому інтерес до ін'єкційних методів корекції форми тканин існував й продовжує існувати. У світі для виправлення дефектів широко використовуються ін'єкції мікроімплантів. Так, наприклад, поліакриламідний гель часто використовувався при збільшенні грудей та інших малоінвазивних процедурах. Справжня частота пластики з поліакриламідним гелем не відома, тому що процедура зазвичай виконувалася у невеликих лікарнях та приватних клініках. Желеподібна консистенція поліакриламідного гелю дозволяла набирати його в шприц і вводити у великих кількостях. Однак виявилося, що введений гель викликає у багатьох пацієнток різні ускладнення: запалення, ущільнення і міграцію гелю, порушення контурів молочної залози. Найчастіші ускладнення, викликані застосуванням поліакриламідного гелю, отримали назву «Поліакриламідний мамарний синдром».

Поліакриламід відомий тим, що може розкладатися на акриламід, а це може спровокувати онкологічні захворювання щитоподібної залози, матки, молочних залоз, порожнини рота та гіпофіза. Також поліакриламід згубно

впливає на здоров'я дітей, адже він виявляється в грудному молоці у жінки і може проникати через плаценту. У дітей, які зазнали впливу акриламід, спостерігалися порушення розвитку нервової системи. Беручи до уваги те, що використання поліакриламід несе негативні наслідки для здоров'я, а також враховуючи розвиток нових косметологічних технологій у сучасній медицині, більшість лікарів від нього відмовилися.

Іншою малоінвазивною процедурою в косметології є ботокс. Ботулініотоксин, або ботокс, – це нейротоксин білкової природи типу А, що виробляється бактеріями роду *Clostridium botulinum*. Ботокс є речовиною, яка належить до ряду найнебезпечніших органічних отрут, проте ті технології, що дозволили зробити з отрути ліки, створили препарат, який базується на блокуванні нервових клітин і їх синапсів та передачі ними нервового імпульсу.

Уперше препарат почали використовувати в 1989 р. у медичних цілях при лікуванні кривоший, косоокості, паралічу кінцівок, м'язів обличчя (отриманого внаслідок інфаркту, при церебральному паралічі) та інших захворювань. У 2002 р. Food and Drug Administration переглянув характеристики даного препарату та дозволив використовувати його для боротьби з мімічними зморшками на обличчі. Відтепер Ботоксолін активно використовується в косметології. При неправильному введенні можливі небажані наслідки: кровотечі, набряки, почервоніння в місці ін'єкції, запаморочення, головний біль, опущення верхньої повіки та брів, сухість і двоїння в очах при введенні препарату близько до очного яблука, параліч м'язів, які відповідають за процес жування їжі та ковтання (неможливість, порушення функції вживати їжу самостійно, що веде за собою проблеми з ШКТ), порушення нормальної міміки обличчя.

Причинами можливих ускладнень є порушення правил проведення процедури: неправильний вибір місця введення препарату, доза, глибина або кут введення голки, ігнорування протипоказань – вагітність, годування груддю, онкологічні захворювання, захворювання ендокринної системи, міопія, прийом антибіотиків, печінкова та ниркова недостатність, хронічні захворювання в стадії загострення. При частих ін'єкціях може виникати психологічне звикнення. Міміка після косметологічної процедури зберігається, але не в тому діапазоні, як у людини, що не робила ін'єкцій. Також є дані, що у маленьких дітей, які спочатку весь спектр емоцій повторюють за мамою, як наслідок, можуть виникати психічні розлади.

Через півроку після процедури ботоксу люди знову бачать зморшки і бояться спокійно висловлювати свої емоції. Внаслідок цього виникають депресії, зниження самооцінки. Ін'єкції ботоксу в 35 років і після 65 протипоказані, тому що в цих межах він може спричинити порушення вироблення гіалуронової кислоти та альбуміну. У 2008 р. Food and Drug Administration написав про можливі наслідки з боку дихальної системи при застосуванні Ботоксиліну. При дослідженні на МРТ лікарі відзначають, що в результаті використання ботоксу в жінок у кістковій тканині виявляються включення даного препарату, тобто ботокс має здатність мігрувати в організмі. За даними Food and Drug Administration, за десять років зареєстровано понад 29 летальних випадків, причиною яких стало використання даного препарату.

Отже, з вищесказаного робимо висновки, що у використанні ботоксу й поліакриламід негативні фактори переважають над позитивними. Чи варто робити ці процедури? Вирішуєте саме ви, адже це ваше здоров'я та краса.

Ігор Завгородній,
Олена Літовченко,
Анна Рудік,
Русудан Катамадзе

ПОСЛЕДНИЙ ДЕКАН МЕДИЦИНСКОГО ФАКУЛЬТЕТА

Как известно, харьковская высшая медицинская школа ведет свое существование от медицинского факультета Императорского Харьковского университета (1804–1920). За этот период его возглавляло 19 деканов. Последним из них был известный в свое время хирург-клиницист Ю.Р. Пенский, 150-летие которого мы будем отмечать в этом году.

Юлиан Романович Пенский родился 3 июня 1859 г. в г. Славути, Подольской губернии (ныне г. Славути, Хмельницкой области). Отец его, прогрессивно настроенный человек, принял участие в польском январском восстании 1863 г., за что был сослан в Сибирь. Как сложилась жизнь семьи Пенских в дальнейшем, нам неизвестно, однако от самого Юлиана Романовича мы узнаем о том, что среднее образование он получил в Харькове, окончив вначале прогимназию (1872–1876), а затем 3-ю Харьковскую гимназию (1880) и в том же году поступил на медицинский факультет Харьковского университета.

Учась в университете, он, кроме обязательных занятий, работал в лабораториях профессоров А.И. Якобия (гигиена) и В.П. Крылова (патологическая анатомия), в 1885 г. с отличием окончил университет и в следующем году был определен на службу сверхштатным помощником прозектора на кафедре оперативной хирургии с топографической анатомией. После окончания университета Ю.Р. Пенский продолжал заниматься бактериологией в лаборатории профессора В.П. Крылова, а также исследованиями злокачественных опухолей и пересадкой суставных хрящей на животных.

В 1893 г. он представил к защите работу на соискание степени доктора медицины по теме «Опыты пересадки (реплантации и трансплантации) суставных поверхностей эпифизов». Как пишет Т.А. Колосов в труде «Кафедры

хирургии в Харьковском университете», вначале работа не была допущена к защите, так как профессора А.И. Дудукалов и А.Г. Подрез признали ее неудовлетворительной. Работа была передана на рассмотрение профессоров В.Ф. Грубе и И.К. Зарубина. «Эти авторитетные рецензенты также нашли в ней много темных мест, которые нельзя было понять из-за изложения, но признали возможным допустить ее к защите». Таким образом, Юлиан Романович защитился и был удостоен степени доктора медицины. Уже в этот же год он вместе с хирургом М.М. Кузнецовым был командирован на Пироговский съезд с докладами «О способах резекции печени» и «Об искусственном мочевом пузыре, образованном из петли тонких кишок». Так в истории хирургии появились названия «шов Кузнецова-Пенского» и «игла Пенского-Кузнецова».

В 1894 г. Ю.Р. Пенский был единогласно избран приват-доцентом по кафедре оперативной хирургии и топографической анатомии для чтения частного курса «Органы грудной и брюшной полости». Интересно вспомнить, что такой же курс на кафедре факультетской хирургии читал в это время другой известный приват-доцент – Н.П. Тринклер. В начале 1895 г. Юлиан Романович прочел вступительную лекцию в присутствии декана и членов медицинского факультета на тему «Развитие и значение анатомии в естествознании, в медицине вообще и в хирургии в частности». В этот период он занимался также изготовлением сухих топографо-анатомических препаратов человека по собственному методу и в 1906 г. стал участником промышленно-художественной выставки в Нижнем Новгороде и был удостоен диплома «за их тщательное и искусное изготовление».

Ю.Р. Пенский был активным общественным деятелем, состоя секретарем медицинской секции Общества опытных наук, а впоследствии редактором Трудов Общества научной медицины и гигиены, а также сотрудником журнала «Вестник медицины». В 1907 г. он был переведен с кафедры оперативной хирургии на кафедру госпитальной хирургии, а в 1911 г. единогласно избран деканом медицинского факультета. В музее истории экспонируется баллотировочный лист, свидетельствующий о том, что все 15 избирательных шаров на выборах были положительными.

Продолжая свою активную профессиональную деятельность, Юлиан Романович в 1912 г. принял участие в XII съезде русских хирургов, где выступил с докладом «О ранней операции острого аппендицита», а в 1914 г. вместе с врачом Трофимовым впервые на юге России сделал перикардэктомию по поводу слипчивого перикардита.

В трудные годы осуществлял деятельность декана Ю.Р. Пенский. Первая мировая война, события Октябрьской революции, начавшейся гражданской войны с ее частыми сменами власти – все пришлось ему пережить вместе с факультетом. С февраля 1919 г. была начата работа по реформированию Харьковского университета. В музее истории сохранился документ, подписанный деканом Ю.Р. Пенским, которым он доводит до сведения совета профессоров обращение Наркома здравоохранения следующего содержания: «Вследствие необходимости подвергнуть обсуждению вопрос о дальнейшем положении высшей медицинской школы Украинской Социалистической Советской Республики, прошу пригласить членов факультета на организуемое мной совещание в составе профессоров Медицинского факультета и женского медицинского института, которое назначается на пятницу 7 февраля в 2 часа дня в помещении комиссариата Здравоохранения».

В этот год Юлиану Романовичу исполнилось 60 лет, а 20 апреля 1920 г. он умер. Хоронили его за счет факультета, о расходовании средств, полученных для этого, отчитывался секретарь факультета профессор Ю.Ю. Постоев. Начинаясь новый этап в жизни харьковской высшей медицинской школы.

Жанннета Перцева,
директор Народного музея истории ХНМУ

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

МИЛОСЕРДНІ СЕРЦЯ

Волонтери медичного університету вже не перший рік присвячують свій час та сили допомозі дитячим будинкам, хоспісам, відділенням лікарень.

На сьогодні головними «базами» волонтерської діяльності є «Будинок дитини №3» та дитячий хоспіс. Показниками прихильності та ефективності, як завжди, є чіткі цифри: більше сотні відвідувань за три роки, п'ятнадцять візитів лише минулого навчального семестру, надана матеріальна допомога (речами, іграшками, фруктами і медикаментами) більш ніж на 500 грн на місяць.

Команда імпровізованого клубу «Era Caritas», що складається з сотні найбільш вмотивованих та ініціативних студентів, постійно збільшується й поповнюється новими хвилями майбутніх лікарів. Що ж конкретно вони роблять?

Щотижня створюється група з 10–12 активістів, які приходять з візитом до дітей того чи іншого закладу, щоб забезпечити їх спілкуванням, корисними тренінгами та розвиваючим дозвіллям. Дуже часто волонтери співпрацюють з громадськими благодійними організаціями, ініціативними гуртками, фондами, де відбувається обмін досвідом, ознайомлення з новими методиками. Можна сміливо відзначити неабиякий досвід волонтерів ХНМУ в реабілітаційній та психологічній галузі.

Доки «Era Caritas» працює, можна бути впевненими, що щирим, милосердним та ініціативним серцям завжди буде, де розкритися.

Руслан Курбанов,
координатор сектору «Era Caritas»

НАША ШАНА

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ...

20 лютого 2014р. – це найкращий, переломний та рушійний день у ході подій Революції Гідності. Саме тоді в Києві на вулицях Інститутська, Грушевська та на Майдані десятками рахували тих, хто загинув, відстоюючи права та свободи людини, захищали ідеали демократії, мріючи про європейську Україну.

Важко уявити, що ми, жителі ХХІ століття, застали такі жорстокі та нелюдські події на своєму віку. Прикро, що у зв'язку з нинішньою ситуацією в Україні, дехто може запитати: «А чи не даремно все це відбувалося?», замість того, щоб просто віддати шану тим, хто поклав свою душу й серце в боротьбі за краще та перспективніше майбутнє для українського народу.

Сумно й боляче, що ці молодики, міцні чоловіки та навіть жінки, уже не зможуть завітати до батьківського дому, обійняти своїх близьких, дружину, дітей, не підуть на улюблену роботу, не будуть насолоджуватись сніданком у колі родини та веселими посиденьками з друзями.

Насправді, такі люди продовжують своє життя, але вже на небесах, спостерігаючи, як ми переймаємо естафету духовної

перебудови нації. Тому, що саме Небесна Сотня стала першою вагомою ланкою для цього, але за даний початок була покладена занадто велика ціна... Нам потрібно зробити все, щоб вона не була даремною! Нехай кожен почне із себе, а саме з елементарного ставлення до оточуючих, з таких термінів, як «добро», «взаємоповага» та готовність прийти на допомогу ближньому. Ми так часто чули ці слова в дитинстві, а чи керуємося ними, коли стали дорослими та самостійними?

Зупиніться сьогодні на хвилину, згадайте та вшануйте всіх, хто протягом останніх п'яти років віддав своє життя задля нашого майбутнього та майбутнього України. Вдумайтеся на хвилинку в цю страшну цифру. Невже після цього ми можемо марнувати своє життя або витрачати його на дурниці? Я вважаю, що на це ми просто не маємо права!

Дякуємо вам, символи мужності та патріотизму, ви – Герої України, ви – у наших серцях назавжди!

Тетяна Свентозельська,
II медичний факультет

ЖЕНЩИНЫ В НАУКЕ

МОНОЛОГ С ТИШИНОЙ

Я проснулась от шумящей тишины. Она дрожала под моими мыслями. Пусто. Было совсем одиноко. Я сталкивалась с таким ранее: март был уже на пороге, но последний был слишком высок. Свобода могла мне только снится. Но и ей до меня дела не было. Я люблю математику. Люблю жизнь цифирную, прикладную, урванненую. Однако, как жалок человек перед самим собой...

За окном выюга 1891-го. Я чувствую. Я больна. Петербург мой давно потерян. Скорее, я потеряла его. Морозная свежесть. Бриз холода и полумрака. Грезы тихие и безмятежные. Желание неистово. Сила. Прилив энергии знаком мне с детства. Отцу часто приходилось укладывать меня спать раньше положенного. О чем я мечтала? Дорога. Жажда движения! Вам знакомо чувство падения вверх? Ранее я дружила с ним. Это словно вращение твердого тела вокруг неподвижной точки... Я взбиралась на самые высокие вершины, порою не за-

трагивая самого малого. Непризнанная широкими просторами своей Родины, я умело обходилась немецким и шведским языками. Что за вздор, правда? «Не в обычаях академии». Твердое решение ранило мое мягкое сердце. Оно было защищено вуалью розовой надежды и красного текучего желания быть, а не казаться, жить, а не выживать. Но даже это не спасло мои чувства. Они были раздеты догола, испепелены в мелкие горстки, вдребезги разбиты неуловимыми и неуклюжими принципами отдельных лиц. Что я испытала? Вам действительно нужно это знать? Довольно! Зритель моей жизни. Смотрящий моей судьбы. Читатель моего монолога. Неужели они думали, что я добивалась признания? Справедливость, мой друг, вот, что ценно. Борьба за права женщин всех стран и, уж тем более, их защищать – не моего ума дело. Вселить веру в науку из уст хрупкой и безмятежной, говорливой и говорящей. Холод. Я снова чувствую его. Душевное равновесие пошатнулось. Дайте мне сотню тяжелейших уравнений – и я справлюсь. Покажите мне израненную душу – и я взвою. Я познала философию математики, но так и не раскрыла секрет философии сердца, чувств и переживаний. Оставляю это потомкам. Время неумолимо. Совсем скоро оно поглотит меня. Боль моей души останется только моей. Хочу завещать свою любовь Петербургскому университету. Сердце мое тянется туда. Математическая задача, которая решения не имеет. Вот и я познала ощущение безысходности.

Отныне все мои слова красноречивы и воодушевлены! Погрустите же и порадайтесь! Жизненный ручей непременно затронет и ваше русло. Будьте готовы к новым открытиям себя, как женщина к находкам в своей косметичке. Мой черед прощаться. Зимняя пора подходит к концу. Всегда ваша, Софья Ковалевская.

София Бойко,
студентка (IV медицинский факультет)

ДО ДНЯ РІДНОЇ МОВИ

ВЕЛИКИЙ НАРОДНИЙ СКАРБ

Що таке рідна мова? Це мова, яка супроводжує нас усе життя: у казках, піснях, повсякденному житті. Це мова, яка йде з душі, якою ми спілкуємося з найдорожчими людьми, якою мислимо, почувши яку – переповнюємося найніжнішими почуттями.

З найдавніших часів люди шукали нові способи для спілкування. Ми пройшли важкий шлях від наскельного живопису до першої писемності. У кожного народу мова була своя, кожен робив все, аби вона краще звучала, була мелодійнішою за інші. Мова – це те, що залишили нам наші пращури. Це могутній ін-

струмент, завдяки якому ми можемо когось підтримати, вилікувати, а можливо, і навпаки – образити та навіть вбити. Рідна мова вирізняє нашу націю з-поміж інших. Навіть коли ми далеко від своєї домівки, можливо на чужині, де можемо почувати себе покинутими напризволяще серед тисяч або мільйонів незнайомців, нам достатньо почути одне слово рідною мовою, як світ стає кращим та привітнішим.

Недарма білоруський письменник та відомий публіцист Іван Мележ казав: «Мова – це великий народний скарб. Його не можна не поважати, як не можна не поважати рідний народ».

Тому мову захищають навіть на державному рівні, бо вона є одним із найважливіших символів нашої народності, об'єднує в собі мудрість багатьох поколінь. Ми повинні пишатися тим, що розмовляємо українською, тією самою, якою був написаний «Кобзар» Тараса Шевченка, «Енеїда» Івана Котляревського, мелодичні вірші Лесі Українки та Ліни Костенко. Тому кожен з нас повинен пам'ятати про День рідної мови, який в Україні святкують 21 лютого. Цього урочистого дня не обійтися без тих самих Тарасових віршів, які закликають нас до боротьби та вічної любові до рідної землі.

Люди, любіть свою мову щиро та безсумнівно, любіть так, ніби від цього залежить і ваше особисте життя, та пам'ятайте, що без мови – немає народу!

Ганна Мороз,
І медичний факультет

РІДНА МОВА В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

Єдина державна мова дає змогу сконцентрувати інтелектуальний потенціал нації і зробити його могутньою рушійною силою суспільного прогресу.

Мовою єднання й консолідації суспільства на українській землі, в Українській державі є і повинна завжди бути сучасна літературна мова, бо це жива мова корінного народу, органічна цій землі і природі, має довгу історію і славні традиції та великі надбання словесного українського мистецтва.

Л.І. Мацько,
д-р філол. наук, професор, берегиня рідного слова

«Мови –
це важливо!»

Значення мови в сучасному світові надзвичайно велике, бо вона допомагає розвиватися людському суспільству, а отже, і кожній людині. Мова – це велике досягнення й надбання людства, тому треба знати її і вивчати, адже наш світ постійно змінюється, а слідом за ним трансформується й мова. Знання мови дозволяє відчувати себе частиною певного народу, а також сприяє розвитку особистості. Так, традиційно на кафедрі української мови, основ психології та педагогіки студенти презентують пізнавальні наукові доповіді щодо рідної мови. Сьогодні ми вас озна-

йомимо з деякими цікавими фактами, викладеними в студентських презентаціях.

День рідної мови

«Мови – це важливо!» – цей вислів обрано ЮНЕСКО гаслом Міжнародного дня рідної мови. За словами Ліни Костенко, нації вмирають не від інфаркту – спочатку їм відбирає мову.

Міжнародний день рідної мови – день, який відзначають щороку 21 лютого. Історія свята, на жаль, має дуже трагічний початок. 21 лютого 1959 р. в м. Бангладеш влада жорстко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання в країні бенгальської мови. Відтоді цей день став днем полєглих за рідну мову. Минуло багато років, і в жовтні 1999 р. на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було запроваджено Міжнародний день рідної мови як привід для роздумів та зосередження уваги на мовному питанні. Починаючи з 21 лютого 2000 р., цей день відзначають і в Україні.

Соціальні функції мови надзвичайно широкі. Дехто вважає мову лише засобом порозуміння між людьми. Насправді ж цим не вичерпується її значення. У мові нація загодовує всю свою історію, багатовіковий досвід, здобутки культури, духовну самобутність. Рівень розвитку рідної мови є джерелом духовного розвитку народу.

Українська мова – одна з найкрасивіших мов у світі. Так вважаємо не лише ми, українці, а й інші жителі світу. Так, на мовному конкурсі в Італії її визнали другою за мелодійністю мовою у світі після італійської. А в 1934 р. в Парижі українська увійшла до трійки найкрасивіших мов світу.

Народ, який не усвідомлює значення рідної мови, її ролі в розвитку особистості, не плекає її, не може розраховувати на гідне місце в суцвітті народів.

Катерина Тополюк,
І медичний факультет

Українська мова у світовому тренді

Ще десяток років тому іноземці, що володіють українською мовою, зустрічалися досить рідко: як правило, це були або етнічні українці, які вивчають її як рідну, або філологи, що обрали цю мову для вивчення. Проте в багатьох країнах світу є люди, які в рамках професії працюють з українськими партнерами, і вони усвідомлюють, що з українцями потрібно спілкуватися державною мовою. До того ж безвіз дозволив українцям більше подорожувати й таким чином популяризувати свою мову. Тренд уже «зловили» у світі: усе більше навчальних закладів в інших країнах відкривають курси й навіть факультети вивчення української мови.

За останніми даними МОН, усього у світі працює 58 кафедр в 36 країнах світу з вивчення й підготовки фахівців – викладачів української. У ЗВО існують також волонтерські програми, курси та гуртки з вивчення української мови. Наприклад, в іспанському університеті у Валенсії в такому безкоштовному гуртку викладають українські студенти-волонтери. У сусідній Польщі вивчення української фінансує місцева влада, а таких пунктів по країні більше 170. Українську мову і культуру вивчають також у Кембриджі в Українській студії, а в Шанхайському університеті іноземних мов є курс «Українська мова як іноземна». До речі, у березні цього року в Стамбульському університеті відкрили спеціальність «Українська мова і література». Однак безумовними лідерами є заклади вищої освіти Чехії, Польщі, Словаччини та США, де навчання фінансується як на державному рівні, так і за рахунок приватних внесків.

Ліна Конопля,
І медичний факультет

Для чого нам новий проект правопису?

Як стверджують розробники, то все заради того, щоб українці користувалися правописом, створеним на фундаменті української правописної традиції з урахуванням новітніх мовних явищ, що набувають поширення в різних сферах суспільного, наукового та культурного життя.

Правописна комісія повернула до життя низку особливостей «харківського» правопису, який затвердили в 1928 році. На пере-

конання членів комісії, їхнє поновлення має наукове підґрунтя. Автори впевнені, що саме так ми зможемо повернутися до «питомої української мови».

Декілька прикладів до вашої уваги.

Менше дефісів

Так, новий правопис пропонує слова з іноземними частками писати разом, відтак слова «попмузика», «вебсторінка», «пресконференція» і «експрезидент» писатимуться без дефісу.

Пів яблука та пів години

Новий правопис пропонує писати невідмінюваний числівник «пів» (у значенні «половина») окремо: пів Києва, пів яблука, пів години. Разом з «пів» писатимуться лише ті слова, що відображають єдине поняття: «півострів», «півзахист».

Чому це важливо?

Тому що нова редакція правопису буде використовуватися в усіх сферах життя українців, що стосуються застосування мови на письмі. Тобто все, що ви писатимете, потрібно буде писати згідно з правилами правопису.

Діана Стукалкіна,
І медичний факультет

Цікаві факти про українську мову

1. У 1918–1920 рр. українська мова була офіційною мовою Кубанської Народної Республіки.

2. Учений В. Кобилюх довів, що українська мова сформувалася в X–IV ст. до н.е., тому походження найважливіших українських слів слід шукати саме в санскриті, а не в російській, німецькій, турецькій, грецькій та інших мовах, які виникли значно пізніше.

3. Особливістю української мови є те, що вона багата на зменшувальні форми. Зменшувально-пестливу форму має, як не дивно, навіть слово «вороги» – «вороженьки».

4. Найбільш уживаною літерою в українській абетці є літера «П»; на цю літеру також починається найбільша кількість слів. Літера «Ф» – найменш уживана.

6. Назви всіх дитинчат тварин в українській мові відносяться до середнього роду.

7. Офіційно вважається, що після видання «Енеїди» Івана Котляревського українська мова була прирівняна до літературної. Івана Котляревського по праву вважають засновником нової української мови.

8. Загалом у світі до 45 млн людей володіють українською.

9. Перший український «Буквар» видав у 1574 р. у Львові першодрукар Іван Федоров. До наших часів дійшов лише один примірник книги, який було знайдено в 1927 р. у Римі, зараз стародрук зберігається в бібліотеці Гарвардського університету.

10. Найбільше перекладів серед українських творів має «Заповіт» Тараса Шевченка: його переклали 147 мовами народів світу.

Аліна Зайрна,
І медичний факультет

ЗАПОБІГТИ, ДОПОМОГТИ, ВРЯТУВАТИ**ПРАВИЛА БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ НА ВОДОЙМАХ ВЗИМКУ**

Зима – чудова пора для відпочинку. Скільки радощів вона приносить! Забави на ковзанах, лижах, санчатах – усі ми із задоволенням зустрічаємо цю пору року, іноді забуваючи про небезпеку, яку може приховувати лід.

Щоб не трапилося лиха, обережно поведіться на льоду. Найбільш небезпечна крига – перша та остання, адже вона надзвичайно тонка, неміцна і не витримує маси навіть маленької дитини. Лід блакитного кольору – найміцніший, а білого – значно слабший.

Для однієї людини безпечним вважається лід синюватого або зеленуватого відтінку, завтовшки більше 7 см. Для групи людей крига повинна бути не тонше ніж 15 см. При пересуванні декількох людей по льоду треба йти один за одним на відстані. Під час масового катання на ковзанах лід має бути завтовшки не менше ніж 25 см.

Перш ніж ступити на лід водоймища, дізнайтеся про товщину льодового покриву за допомогою довгої загостреної палиці (плішні) чи іншого подібного предмета, але обов'язково легкого, який вільно можна тримати в руці. Ніколи не перевіряйте товщину льоду ударами ніг!

Під час руху по льоду слідкуйте за його поверхнею, обходите небезпечні місця та ділянки з кущами і травою. Особливу обережність проявляйте у місцях зі швидкою течією, джерелами, струмками та теплими стічними водами підприємств. Якщо лід недостатньо міцний, негайно зупиніться і повертайтеся назад тим же шляхом, роблячи перші кроки без відриву від його поверхні.

Спробуємо з'ясувати, що трапляється з людиною, яка опинилася в холодній воді.

У людини в крижаній воді перехоплює дихання, голову ніби здавлює залізний обруч, серце сказано б'ється. Щоб врятуватися від смертоносного холоду, організм включає захист – починається сильне тремтіння. Завдяки цьому організм зігрівається,

але через деякий час і цього стає недостатньо. Коли температура шкіри знижується до 30 °С, тремтіння припиняється і організм дуже швидко охолоджується. Дихання стає рідшим, пульс сповільнюється, тиск падає. Смерть людини, що несподівано опинилася в холодній воді, настає найчастіше через шок, що розвивається протягом перших 5–15 хвилин після занурення у воду, або через порушення дихання.

У випадку, якщо ви провалилися під лід:

- не піддавайтеся паніці, утримуйтеся на плаву, уникаючи занурення з головою;
- кличте на допомогу;
- намагайтеся вилізти на лід, широко розкинувши руки, наповзаючи на його край грудьми і почергово витягуючи на поверхню ноги;
- намагайтеся якомога ефективніше використати своє тіло, збільшуючи ним опорну площу;
- вибравшись на лід, перекотіться і відповзайте в той бік, звідки прийшли, бо там міцність льоду вже відома.

Далі необхідно переодягнутися. Якщо сухого одягу під руками не виявилось, треба викрутити мокрий і знову одягнути його. Щоб зігрітися, виконуйте будь-які фізичні вправи. Можна розтертися сухою вовняною тканиною, потім необхідно сховатися в захищеному від вітру місці, добре укутатися, по можливості випити чогось гарячого.

Звичайно, треба завжди намагатися врятувати людині життя, але перш ніж кинути до того, хто провалився, необхідно:

- покликати (якщо це можливо) на допомогу;
- знайти предмет, який можна кинути потерпілому – міцну палицю, мотузку, власний ремінь, шарф. Також використовуйте сумку або рюкзак, якщо вони без речей і мають довгу міцно пристроєну лямку;
- оцінити, наскільки далеко від берега опинився потерпілий, і чи є можливість без перешкод дістатися до нього.

Якщо впевнені, що зможете врятувати людину, то:

- крикніть, що йдете на допомогу;
 - наблизьтеся до ополонки поповзом, широко розкинувши руки;
 - підкладіть під себе лижі, дошку, фанеру;
 - обговоріть свої дії з постраждалим (домовтеся про команду, на яку потужним ривком будете його тягнути, а він в цей час намагатиметься виштовхнути тіло на поверхню);
 - не підповзаючи до самого краю ополонки, подайте потерпілому обраний предмет і витягніть його на лід;
 - разом із потерпілим поповзом повертайтеся назад.
- Звичайно, кожний нещасний випадок на льоду є індивідуальним, і розповісти про всі варіанти щодо дій під час порятунку неможливо, але, як показує досвід, найголовніше не панікувати і правильно оцінити обстановку.

Отже, будьте обережні та не ризикуйте своїм життям!

Микола Волощук,
начальник служби цивільного захисту ХНМУ,

Петро Боднік,
майстер виробничого навчання I кат. курсів ЦЗ м. Харкова

СПОРТ

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ – ЗДОРОВИЙ ДУХ

У медичному виші завершився зимовий блок щорічної спартакіади «Здоров'я» серед співробітників ХНМУ, що проводиться за ініціативою профкому первинної профспілкової організації співробітників ХНМУ.

До зимового блоку увійшли змагання з 8 видів спорту, в яких взяли участь 355 співробітників. Переможці спартакіади нагороджені почесними грамотами та грошовими нагородами від профкому співробітників університету.

Серед факультетів призові місця розподілились наступним чином:

Шахи

I місце – ННІ ПО;
II місце – III медичний факультет;
III місце – V факультет з підготовки іноземних студентів.

Шашки

I місце – II медичний факультет;
II місце – VII факультет з підготовки іноземних студентів;
III місце – IV медичний факультет.

Бадмінтон

I місце – IV медичний факультет;
II місце – VII факультет з підготовки іноземних студентів;
III місце – I медичний факультет.

Настільний теніс

I місце – IV медичний факультет;
II місце – I медичний факультет;
III місце – ННІ ПО.

Лижні перегони

I місце – IV медичний факультет;
II місце – VI факультет з підготовки іноземних студентів;
III місце – VII факультет з підготовки іноземних студентів.

Жим лежачи

I місце – ННІ ПО;
II місце – II медичний факультет;
III місце – IV медичний факультет.

Гирьовий спорт

I місце – I медичний факультет;
II місце – стоматологічний факультет;
III місце – II медичний факультет.

Армспорт

I місце – VI факультет з підготовки іноземних студентів;
II місце – II медичний факультет;
III місце – V факультет з підготовки іноземних студентів.

Вітаємо переможців зимового блоку та запрошуємо взяти участь у змаганнях з плавання та легкоатлетичного кросу!

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»: ІСТОРІЇ КОХАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛАСИКІВ

Якби не кохання, хіба мали б ми такі видатні творіння вітчизняних класиків як «Чого являєшся мені у сні?» Франка, «Очі чорнії» Гребінки чи зворушливі листи Симоненка до дружини Люсі. В їхньому життєписі були історії і щасливої, і нещасної любові, що й давало літературним геніям натхнення для творчості.

Павло Тичина

Історія першого кохання Тичини мала форму «любовного трикутника». Тоді дамою серця класика була донька письменника Івана Коновала Поліна. Разом вони стали героями картини Михайла Жука «Чорне і біле». Однак після швидкоплинного роману дівчина не відповідала взаємністю та пішла від нього, а поет присвятив їй цикл «Панахидні співи».

Натомість у Тичину закохалася молодша сестра Поліни Інна, яку він лагідно називав Нюся. Саме вона стала героїнею ніжного вірша «О панно Інно». У ній він вбачав образ своєї коханої, тому смерть дівчини стала великим потрясінням для Павла, про що він писав: «Померла Нюся. Оттепер уже для мене Поля зовсім не існує. В Нюсі я довго ще любив Полю».

Тоді поет вважав, що на цьому шляху його кохання закінчиться і навіть хотів піти в монастир. Проте доля його звела з Лідєю Папарук, з якою він одружився через 17 років. Стосунки їхні були палкими та ніжними водночас. Ліда Петрівна була для нього не просто жінкою, а як він сам її називав: «Кохана, любя, і дружина, й друг». Разом вони прожили майже півстоліття.

Олена Теліга

За все життя поетеса у своєму серці мала тільки двох чоловіків. Першим був її вчитель з української мови – кубанець, бандурист Михайло Теліга, за якого вона згодом вийшла заміж. Стосунки їхні були побудовані на коханні та довірі. Як писала сама Олена: «Любов свободна, Михайлику, і я ніколи не візьму ніяких обіцянок і нічого такого... Робіть, любий, як знаходите краще, ходіть всюди, знайомтесь, танцюйте, «фліртуйте». І мені Ви ніколи не зробите неприємності». Поетеса була переконана, що вона для свого чоловіка єдина.

Згодом у житті заміжньої Теліги настав етап, який вона описала «Не любов, не примха, не пригода». Вона захопилася значно старшим за себе публіцистом Дмитром Донцовим, а свої почуття до нього охарактеризувала «патологічними» (ред. – *патологічними*), «але, безперечно, сильними і дуже щирими». Це значно віддалило Телігу та її чоловіка. Однак, коли у 1942 році її розстріляли в Бабиному Яру, на добровільну смерть слідом за дружиною пішов і її Михайло.

Василь Симоненко

Напевно, найромантичнішою частиною української літератури можна назвати листи Василя Симоненка до дружини Люсі. Кохання всього свого життя письменник зустрів на практиці в редакції видання «Черкаська правда» – це була молоденька кур'єрка Людмила (Люся). Дівчина одразу заповнила серце

не тільки юного Василя, а й його приятеля Станіслава Буряченка. Станіслав потім згадував: «Очевидно, Вася більше припав їй до серця. Якось, повернувшись з відрядження, почув від нього вбивчу для мене інформацію: Славко, можеш мене вітати. Одружуюсь». У коханні Симоненко зізнався Людмилі словами: «Люся! Люся! Я боюся, що влюблюся».

Через навчання та військову службу Василя Симоненка вони з дружиною бачилися не часто. Однак письменник постійно нагадував про своє кохання віршами, у яких називав її: «Малюся», «Мила моя дівчинко», «Кнопочко» та «Малеча». Близько двадцяти листів збереглися і на сьогодні. Скільки любові вміщено тільки в ці рядки: «Прошу тебе тільки, не забувай, що для мене ти значиш більше, ніж всі дівчата на світі. Це – широко», «Цілую з першого рядка, бо до останнього не втерплю – дуже скучив».

За спільне подружнє життя у Василя та Люсі народився син Олесь. Після смерті письменника Людмила знову вийшла заміж та народила ще одну дитину.

Іван Франко

Сам Франко стверджував, що за все життя лише три рази кохав, однак дослідники переконані, що ця цифра значно більша. Першою серце юного Каменярка заповнила половина Ольга Рошкевич, яка відповідала йому взаємними почуттями. Однак доля їх розлучила, та й батьки Ольги були проти їхніх стосунків. Їй він і присвятив IX поезію у «Зів'ялому листі»: «Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі, незгоєні рани, невітні жалі...».

Після розриву з Рошкевич Франко майже одночасно заохпився трьома дівчатами: письменницею Ульяною Кравченко, вчителькою Климентією Попович та представницею відомого роду Ольгою Білінських. Та і з жодною з цих жінок письменник не пов'язав своє життя.

Згодом Франко закохався у полячку Юзефу Дзвонковську, але через культ «блакитної крові» у родині дівчини вона залишилась недосяжною для письменника, незважаючи на всі його старання. Також йому не вдалося завоювати серце шляхтянки Целіни Журавської. Вона працювала на пошті у Львові і, аби бачити її, Франко неодноразово писав сам до себе листи і сам їх ходив забирати.

Після невдалих стосунків письменник одружився. Обраницею Франка стала уродженка східної України Ольга Хоружинська. Вона була йому покірною та люблячою дружиною, опорою і матір'ю чотирьох дітей. Проте сам письменник зізнався, що кохання до Ольги він ніколи не відчував, а любив її скоріш як друга чи сестру. Через матеріальні нестатки, турботи та злидні подружнє життя у них ніколи не було щасливим.

Євген Гребінка

За все життя серце байкаря підкорили тільки дві дівчини. Першою дамою серця Гребінки була сестра його однокласника – Мар'яна Новицька. Їхні стосунки були доволі тривалими та із взаємними сильними почуттями. Згодом Євгену випала можливість поїхати в Петербург для влаштування кар'єри. Він сподівався «стати на ноги» в Росії та повернутися за своєю коханою. Тоді вони обмінялися обручками та пообіцяли довечно чекати одне одного. Проте, на жаль, Мар'яна не стримала обіцянки й вийшла заміж за місцевого багатія. Гребінка важко переживав зраду коханій.

Приїжджаючи часом до України, байкар познайомився з сиротою Марією Ростенберг. Він закохався в її красу, скромність та аристократизм. Саме завдяки цим стосункам, що переросли в шлюб, світ отримав знаменитий романс «Очі чорнії».

У шлюбі в Євгена та Марії народилася згодом донька Надійка. Однак їхнє щасливе подружнє життя тривало недовго, оскільки письменник захворів на сухоти, стан його здоров'я різко почав погіршуватися і невдовзі він помер.

Кохання як надихало вітчизняних класиків, так і змушувало страждати, але для кожного з них це почуття було благородним, і вони від нього не відрікалися. Правду писав Симоненко: «Прийшла любов непрохана й неждана – Ну як мені за нею не піти?».

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки
Оксана Самолисова

ЗІ СВЯТОМ ВЕСНИ!

БЕРЕГІНЯ СІМЕЙНОГО ДОБРОБУТУ

Міжнародний жіночий день – щорічне свято, що відзначається 8 березня. Започатковане воно як пролетарське феміністське свято – Міжнародний день жінок-робітниць.

Саме у цей чудовий весняний день потрібно, на мою думку, вітати всіх жінок на Планеті. Адже вони так тяжко працюють, виконують хатню роботу, піклуються про дітей, впевнено просуваються по кар'єрних життєвих сходах та ще й встигають слідувати за собою. Ще здавна жінка вважалася берегинєю сімейного вогнища та добробуту, що допомагає нам у звершенні цілей, підтримує та вірить у наші сили навіть тоді, коли навколо ніхто не вірить.

Мама – чудове слово, яке вперше вимовляє дитина. Вона завжди поряд, піклується та хвилюється за нас. Саме вона постійно не спала ночами, доглядала нас маленьких. Мама дарує життя, за що ми будемо вдячні їй вічно.

Бабуся – одна з важливих жінок у нашому житті. Вона інколи хвилюється більше, ніж мама. У бабусі всі онуки завжди ситно нагодовані, інколи аж навіть занадто.

Сестра – це та жінка чи дівчина, котра завжди тобі допоможе, підтримає та приголубить, наче мати.

Донечка для батька найменша, проте не менш важлива жінка у житті, якій хочеться віддавати свою любов та турботу безмежно довго. Вона як маленький та перший весняний сонячний промінець у житті кожного батька.

У цей день потрібно оточити своїх коханих жінок ніжністю, турботою та любов'ю. Дайте коханим жінкам відчуття їхньої слабкості, адже вони так багато роблять для нас. І взагалі, виявляти увагу до жіноцтва можна не тільки у цей святковий день. Проте нехай саме цього дня вони, як весняні квіти, розквітнуть красою та чарами.

Тож, любі жінки, хочеться побажати вам натхнення, безмежну кількість здоров'я, успіхів у намічених життєвих цілях, добробуту, сімейного щастя, вічного кохання та мирного неба над головою. Ми вдячні за те, що ви робите – за це вам від нас безмежна подяка та уклін до землі. Ми вас дуже сильно любимо та цінуємо. Зі святом, любі жінки!

Вікторія Біленко, IV медичний факультет

ДО ДНЯ ЗАКОХАНИХ

Свято для тих, хто здатен любити

Мабуть, більшість з вас вже добре знає історію походження такого свята, як День святого Валентина, але дозволю собі вкотре вам її нагадати. Основна версія – розповідь про священика Валентина, котрий підпільно давав шлюби закоханим парам, що на той час було суворо заборонено.

Звичайно, все таємне рано чи пізно стає явним, і тогочасний правитель Клавдій II, ув'язнивши «злочинця», засудив його до страти. Проте у пригніченій атмосфері в'язниці священик знайшов своє кохання і за день до смерті написав їй палкого листа, внизу підписавши «твій Валентин». Дівчина отримала його лише наступного дня, а саме чотирнадцятого лютого, вже після страти. Існує й безліч інших теорій: хтось вказує на те, що священик був цілителем, а його обраниця сліпою дівчинкою, яку йому вдалось зцілити завдяки надісланому конверту із листом та листям шафрану, яке дівчина дуже прагнула побачити. І, власне, сталося диво: до неї повернувся зір. Версій може бути безліч, проте важливо, що саме означає цей день для вас!

День закоханих – це далеко не про дешеві «валентинки» та ведмедиків, що вигукують «I love you». Більшість скаже, що для закоханих кожен день повинен бути, як День святого Валентина. І я погоджуюсь, проте рутину, буденність і постійна заклопотаність відбирає дуже багато часу. Тому цей день створений для того, щоб писати листи із найпалкішими зізнаннями, нагадати найрізнішим (і йдеться не лише про вашу половинку) про те, як сильно ми їх любимо, підійти й просто обійняти, вклавши всю ніжність, на яку ви тільки здатні. День закоханих не зробить черговий похід до кінотеатру особливим, адже так само ви могли провести час і минулими вихідними. Цей день може дати вам лише можливість відкритись трохи більше, нагадати про свої найщиріші почуття і зробити одне одного трішечки щасливішим, якщо просто будете поряд. Багато людей, які зараз не мають стосунків, вважають, що це не їхнє свято, втім, вони помиляються. Цей день для кожного, хто здатен любити. Для тих, хто здатен ділитись своєю любов'ю. Тому не втрачайте можливості та говоріть дорогим для вас людям про свої почуття. Хоча б раз на рік!

Ірина Маланчук, II медичний факультет

ФОТОВИСТАВКА

П'ЯТСОТ ВІДТІНКІВ МАРОККО

У галереї «Бузок» з 12 по 21 лютого проходила виставка світлин відомого харківського фотографа Володимира Оглобліна та Олени Долженко «500 відтінків Марокко. Шляхами Зінаїди Серебрякової».

14 лютого виставку відвідали студенти-марокканці Харківського національного медичного університету разом із заступником декана VII факультету з підготовки іноземних громадян Марією Олійник.

Студентів радо зустрів автор світлин Володимир Оглоблін, з яким студенти поділилися враженнями від виставки, а також почули приємні спогади автора від фотоекспедиції до стародавніх марокканських міст Рабат, Шефшауен, Азра, Волюбіліс, Варзасат та Ес-Суейра, де свого часу творила та надихалася творчістю відома художниця Зінаїда Серебрякова.

На знак подяки за увагу та інтерес до їхньої країни, а також популяризацію марокканської культури на Слобожанщині студенти передали марокканський прапор автору виставки.

За інформацією служби з інформаційного забезпечення ХНМУ

ИДЕАЛЬНАЯ ПАРА

СОВЕТ ДА ЛЮБОВЬ!

Редакция газеты по следам конкурса «Идеальная пара 2019» пригласила победителей на дружескую беседу о романтических чувствах и семейных узах нашей идеальной пары и в то же время студентов III медицинского факультета Семена и Екатерины Гуцал.

В.З.: Ребята, расскажите, пожалуйста, когда вы познакомились?

С.Г.: Мы познакомились в сентябре 2016 года, когда поступили в медицинский университет. Будучи первокурсниками и одноклассниками, мы решили всей группой пойти в кафе, чтобы поближе узнать друг друга.

В.З.: Это была любовь с первого взгляда?

С.Г.: Не совсем.

Е.Г.: Мы не верим в любовь с первого взгляда. Только после общения друг с другом мы поняли, что между нами возникло чувство.

В.З.: А когда вы почувствовали себя парой?

С.Г.: Приблизительно через месяц после знакомства. Наши отношения перетекали из одной формы в другую очень плавно, без резких углов и поворотов. Само собой как-то естественно завязались отношения.

В.З.: Когда вы стали семейной парой?

Е.Г.: Так, 7-го числа точно!

С.Г.: Пусть скажет, какого месяца, она недавно ошиблась, когда ее спросили!

Е.Г.: Я помню, 7 октября 2018 года!

В.З.: Почему вы решили участвовать в конкурсе?

Е.Г.: Заместитель декана нашего факультета Алексей

Владимирович Троценко сказал, что есть возможность поучаствовать в конкурсе, получить новые впечатления, чтобы осталась память и позитивные эмоции. Если честно, то именно Семен стал инициатором нашего участия. Хотя как пара мы все стараемся делать вместе.

С.Г.: Конечно! Правда, именно Катерина пытается все держать в своих руках.

В.З.: Перейдем непосредственно к конкурсу, какое ваше впечатление о подготовке и участии в нем?

Е.Г.: Профком студентов ХНМУ хорошо организовал мероприятие, у нас была возможность много репетировать, на площадке также присутствовал хореограф, который помогал парам, если они не могли определиться с творческим номером. На самом деле, было очень интересно поучаствовать в этом шоу: в зале находились не только зрители, но и приглашенные гости, а также знаменитые реперы.

В.З.: Вы верили в свою победу, то есть были настроены побеждать или просто хотели поучаствовать?

Е.Г.: Мы в принципе не знали, что нас ожидает. Семен хотел просто участвовать, а я, как всегда, победить. Мы думали, что не впишемся в формат мероприятия. Ведь ребята-участники – это первокурсники, а мы такие уже консервативные и семейные. Вроде как из другой категории участников, как нам казалось.

В.З.: В целом, вы остались довольны собой и курсом?

Е.Г. и С.Г.: Конечно!

В.З.: Какие у вас планы на будущее?

Е.Г.: Семейные цели – это большая крепкая семья, как минимум трое детей. Семен в лечебной сфере хочет стать профессионалом и хорошим врачом, как, впрочем, и я. Со специальностью мы еще не определились, сейчас учимся на клинических кафедрах, думаю, это нам поможет с выбором специализации.

В.З.: Какой совет вы могли бы дать влюбленным парам?

Е.Г.: Совет да любовь! Если серьезно, то, когда начинаете встречаться, заранее подумайте – сможете ли вы с этим человеком создать семью. Если не видите его в дальнейшем в качестве спутника жизни, то нет смысла и продолжать отношения. Еще очень важно все обговаривать, обсуждать каждый момент, чтобы не было недомолвок. Но самое главное – терпение и любовь.

Виктория Захаревич

ЗАКУЛИСЬЕ

Про организацию и проведение конкурса «Идеальная пара» рассказывает глава культурно-массовой комиссии Профсоюзной организации студентов, аспирантов и докторантов ХНМУ Владислав Бугаев:

«Опыт проведения «Идеальной пары» в новом формате в развлекательном центре «Мисто» оказался позитивным и довольно ценным, ведь мы и дальше планируем увеличивать масштабы и приумножать успех, а также действовать в рамках интересов молодежи во всех направлениях ее общественной деятельности и жизни. Конкурс очень понравился студентам и участникам, все были впечатлены уровнем проведения развлекательного мероприятия.

В организации конкурса участвовал весь Профсоюзный комитет, показав в очередной раз, что слаженная командная работа всегда дает положительные результаты. В частности, председатель Профсоюзной организации Александр Шапаренко, подводя итоги, отметил особый вклад в этот проект своих заместителей Романа Иващенко, Маргариты Майоровой, пресс-секретаря организации Александра Кислова, информационно-редакционную комиссию

во главе с Дианой Георгией, а также работу культурно-массовой комиссии.

Критериями отбора для участников стали, в первую очередь, желание показать себя, талант, оригинальность и креативность, чувство стиля, нотки романтичности и гармонии. А дальше конкурсанты попали в надежные руки хореографа, который поставил номера для выступления, и сценариста.

Благодаря измененному формату, в этом году участники получили ценные подарки из фонда Профсоюзной организации, а также от спонсоров: РК «Мисто», ТРЦ «Французский бульвар», интернет-магазина подарков «BODO», магазина медицинской одежды «InWhite», крафтового мыла «Julssoap».

Приглашенными гостями были TOF – восходящая звезда украинской музыки, молодой популярный рэп и хип-хоп исполнитель, Wizdomination – студент-медик, который добавил ритма и яркости конкурсному вечеру, а также танцоры и музыканты, которые вместе создали незабываемую атмосферу конкурса и оставили в наших сердцах огромное количество приятных эмоций».

■ ДО ДНЯ ЗАКОХАНИХ

МАГІЯ СВЯТА

13 лютого за підтримки Профспілкової організації студентів, аспірантів та докторантів ХНМУ в актовому залі медичного вишу відбулися урочистості з нагоди свята всіх закоханих – Дня святого Валентина.

«Щасливий той, хто зрозумів зуміє, що лиш Любов – продовження життя» – саме такими словами на вході до актової зали гостей вітали красуні-міми у вигляді амурчиків.

Уся атмосфера була переповнена магічним настроєм та фантастичним почуттям – коханням.

Музичні хіти, кумедні сценки, конкурси та виступи творчих колективів Молодіжного центру, зокрема, танцювальних ансамблів «Радість», «А-Гам», «Арт-Денс», «Феєрія», колективу художньої гімнастики «Грація» та вокальних колективів вишу дарували гостям свята шалений настрій та незабутні враження.

Профспілкова організація вітає усіх зі святом, бажає, щоб кожному в житті було знайоме світле та прекрасне почуття під назвою «кохання»!

РОМАНТИКА КОХАННЯ

Студентам медичного вишу припало до смаку лютневе свято День святого Валентина або, простіше кажучи, День закоханих, який відзначається 14 лютого. Ось уже кілька років за ініціативою Профспілкової організації студентів ХНМУ проводиться шоу «Ідеальна пара», проте цього року вперше конкурс закоханих відбувся у клубі «Місто» 15 лютого.

У конкурсі взяли участь найромантичніші пари нашого університету. А підвищували настрій та робили святкову атмосферу довгоочікувані гості. На конкурс завітав відомий репер TOF, у репертуарі якого понад 30 пісень, і це незважаючи на його зовсім молодий вік, а виконавець Wizdomination, студент VI факультету з підготовки іноземних студентів ХНМУ, закохав у себе всіх присутніх виконанням нереальних треків.

Призові місця розподіляло неупереджене журі, до складу якого увійшли Маргарита Майорова, Артур Карамян, Юлія Стародубцева та Wizdomination, тому кожна пара виборола призову номінацію, а саме:

«Незабутня пара» – **Євгеній Рябушиц** та **Анастасія Колесник** (I медичний факультет);

«Креативна пара» – **Владислав Атумава** та **Софія Орлова** (II медичний факультет);

«Оригінальна пара» – **Данило Сторожев** та **Ірина Гармаш** (I медичний факультет);

«Романтична пара» – **Данило Ходун** та **Злата Борщева** (IV медичний факультет);

«Відкрита вечора» – **Данило Вировець** та **Ангеліна Нікіфорова** (ННІ ПО).

Кращою парою за глядацькими симпатіями та Ідеальною парою 2019 стали **Семен Гуцал** та **Катерина Гуцал** (III медичний факультет).

Профспілкова організація студентів вітає переможців конкурсу та бажає їм сімейного благополуччя, взаєморозуміння та вічного кохання!

Діана Георгій,
представниця Профспілкової організації студентів,
аспірантів та докторантів ХНМУ

ЮВІЛЯРИ

У лютому свій ювілей святкують: лаборант кафедри неврології №2 **Валентина Михайлівна Вакула**, прибиральник службових приміщень корпусу по вул. Сумській, 39 **Емма Володимирівна Василенко**, професор кафедри патологічної анатомії **Наталія Володимирівна Гольєва**, професор кафедри хірургії №1 **Юрій Борисович Григоров**, асистент кафедри пропедевтики педіатрії №1 **Олена Володимирівна Кононенко**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Алла Іванівна Крючко**, асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Андрій Віталійович Куріцин**, паспортист студентського містечка **Любов Андріївна Мірошніченко**, сторож головного учбового корпусу **Дмитро Миколайович Мокрий**, декан III медичного факультету **Микола Володимирович Панченко**, асистент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Вікторія Петрівна Синельник**, інженер служби по організації, експлуатації та ремонту будівель, споруд та комунікацій **Любов Василівна Синькевич**, помічник ректора **Вячеслав Володимирович Сідельников**, фахівець II категорії відділу виробничої практики ННІ ЯО **Тетяна Аркадіївна Сідорукова**, ст. викладач кафедри фізіології **Олена Миколаївна Сокол**, доцент кафедри радіології та радіаційної медицини **Роман Михайлович Спужак**, провідний редактор Редакційно-видавничого відділу, редакції наукових журналів **Валерія Михайлівна Ходоревська**, чергова по гуртожитку №4 **Валентина Петрівна Шафаростова**.

АРТ
Терапія

ПАМ'ЯТНИКИ ЗАКОХАНИМ

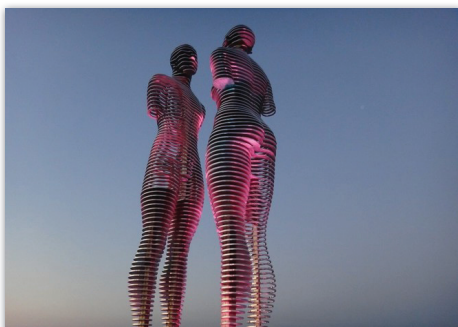
Закохані коlobки, Дніпро

Пам'ятник закоханим, Харків

Поцілунок, Сан-Дієго

Любов, Батумі

Закохані ліхтарі, Київ

Закохані дракони, Варна

Любов, Рейк'явік

Закохані скелети, Нонг Кай

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707–73–60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.uawww.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.02.2019. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 2/26.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова